

Afdoend onderzoek

Landgoed Hunthum te Nieuwersluis

Versie 7 oktober 2015

Samenvatting

Voor het landgoed Hunthum te Nieuwersluis (gemeente Loenen) wordt gewerkt aan de voorbereidingen voor het herstel van het landgoed. Op dit moment staat er geen landhuis meer en is het landgoedbos verwilderd. De opzet is het herbouwen van een landhuis met bijgebouwen en landschap-pelijk herstel van het landgoed. Voor de ontwikkeling wordt een ruimtelijke procedure gevolgd.

Op basis van het advies uit het oriënterend onderzoek is een afdoend onderzoek uitgevoerd binnen het plangebied. Het onderzoek is uitgevoerd conform het vleermuisprotocol en andere handleidingen voor goede inventarisaties. Het onderzoek richtte zich op vleermuizen, kamsalamander en ringslang.

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijfplaatsen van vleermuizen aangetroffen. De kamsalamander ontbreekt met zekerheid en de ringslang is zeer waarschijnlijk afwezig. Geadviseerd wordt om bij de herinrichting in ieder geval de kamsalamander en de ringslang als doelsoort te nemen en te werken met een ecologisch werkprotocol.

Inhoud

- 2 — Aanleiding
- 3 — Planomgeving: locatie, omgeving en beschermde natuurgebieden
- 5 — Werkwijze: technieken, veldbezoeken & omstandigheden in het veld
- 7 — Waarnemingen: veldgegevens en literatuur
- 9 — Analyse: beoordeling van de effecten op de natuurwaarden
- 11 — Conclusie en advies
- 11 — Bronnen

Colofon

Opdrachtgever Familie Van der Kroon

Projectnummer 14.175
Datum 7 oktober 2015
Auteur P.J.H. van der Linden
Gecontroleerd N. Hemmers
Status concept

Els & Linde B.V.
Spechtstraat 59
1223 NX Hilversum
mob 06 - 27564247
e-mail vanderlinden@elsenlinde.nl

H 01

Aanleiding

Voor het landgoed Hunthum te Nieuwersluis (gemeente Loenen) wordt gewerkt aan de voorbereidingen voor het herstel van het landgoed. Op dit moment staat er geen landhuis meer en is het landgoedbos verwilderd. De opzet is het herbouwen van een landhuis met bijgebouwen en landschap-pelijk herstel van het landgoed. Voor de ontwikkeling wordt een ruimtelijke procedure gevolgd.

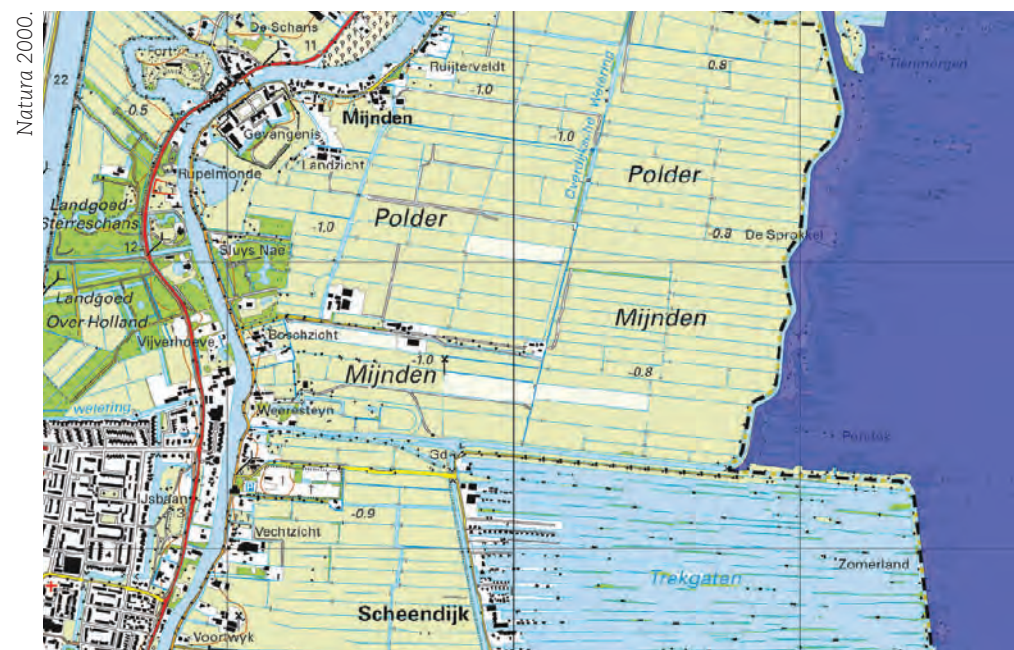
Onderdeel van deze procedure is een onderzoek naar de mogelijke effecten op beschermde natuurwaarden. Het onderzoek wordt uitgevoerd in het kader van de Flora en Faunawet, terwijl eveneens de effecten op beschermde natuurgebieden worden beoordeeld.

Uit de quick scan ecologie volgde dat de aanwezigheid van de ringslang en de kamsalamander op het landgoed niet is uit te sluiten. Daarnaast is er een kleine kans op vleermuizen. Vanwege deze conclusie is een onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van deze beschermde soorten. Het onderzoek is uitgevoerd conform de richtlijnen die zijn opgesteld door de Dienst Regelingen (kamsalamander en ringslang) en voor de vleermuizen conform het vleermuisprotocol. In het voorliggende rapport wordt verslag gedaan van de bevindingen.

Ligging van het plangebied.

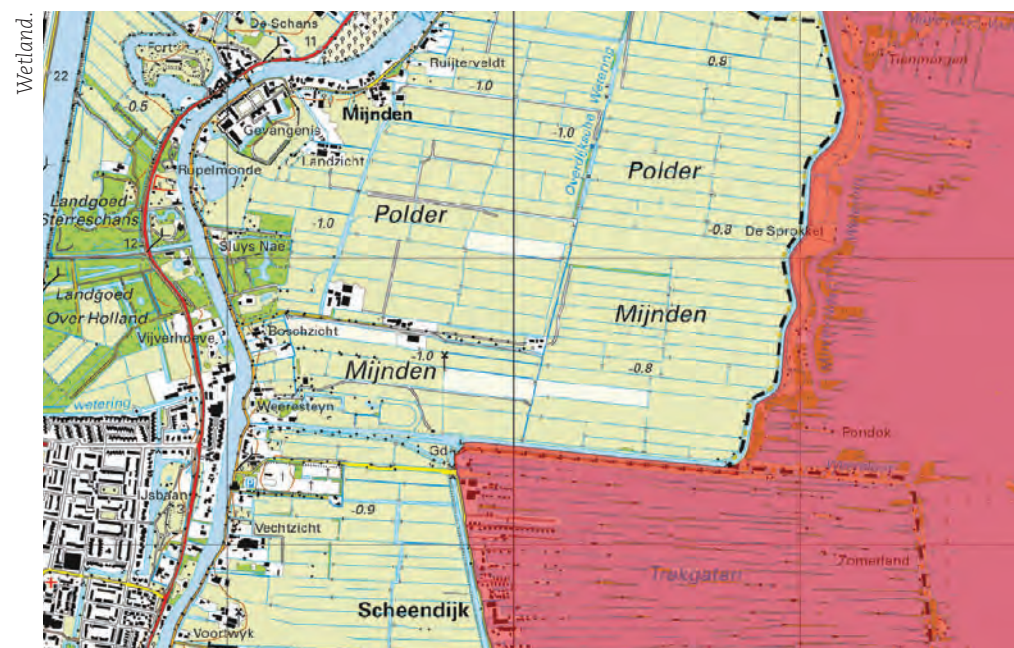

H 02 Planomgeving: locatie, omgeving en beschermde natuurgebieden

Het landgoed Hunthum ligt aan de Vecht tussen Breukelen en Nieuwersluis. Het ligt daarmee in de landgoederenzone van Utrecht. Momenteel is er geen landhuis aanwezig op Hunthum. In de Gouden Eeuw hebben verscheidene rijke Amsterdamse kooplieden een buiten gebouwd. Dat werd gedaan om de drukke en smerige stad te ontvluchten, maar werd ook als een investering gezien. In Haarlem langs de binnenduinderand, langs de rand van het Gooi en de Utrechtse Heuvelrug en langs de Vecht zijn vele landgoederen en buitenplaatsen opgericht. Op de meeste landgoederen zijn de landgoedbossen verrijkt met stinzenplanten. Het zijn sierlijke, rijkbloeiende knol- en bolgewassen.

Het landgoed bestaat voornamelijk uit bos, met in het bos een vijverpartij. Er zijn eveneens verschillende ontwateringsgreppels en -sloten aanwezig. In het bos zijn enkele plekken aanwezig die hoger liggen, vermoedelijk is hiervoor materiaal gebruikt dat vrijkwam bij het graven van de vijver. Volgens de bodemkaart heeft het voorste deel - langs de Vecht - een poldervaaggrond van zware zavel en lichte klei. Het achterste deel zou een poldervaaggrond van zware klei hebben. In het veld lijkt dat genuanceerd te liggen en zijn er ook plekken die meer een structuur met zand of aarde hebben. Langs de vijver zijn enkele veenlenzen aan de oppervlakte aanwezig.

Het plangebied ligt buiten de ecologische hoofdstructuur - de weilanden naast het landgoedbos vallen binnen de ecologische hoofdstructuur, het landgoedbos niet. Op relatief korte afstand ligt het Natura 2000 gebied Oostelijke Vechtplassen, dat tevens is aangewezen als wetland. Het aangrenzende weiland is aangewezen als weidevogelleefgebied.

Natura 2000 & wetland

Voor de Natura 2000 en voor de wetlands van de Conventie van Ramsar gelden voor de Oostelijke Vechtplassen nagenoeg gelijke doelstellingen. Voor beide gebieden bestaan de doelstellingen uit het verbeteren of instand houden van de kwaliteit van verschillende parameters voor moerasgebieden en veengebieden. Wel is de begrenzing van beide beschermingsmodules anders. De afstand tot het Natura 2000 gebied is 1.690 meter. De afstand tot het wetland is 830 meter. De belangrijkste oorzaak is dat de Kievitsbuurt wel is aangewezen als wetland, maar niet binnen de begrenzing van de Natura 2000 ligt.

De Oostelijke Vechtplassen bestaat uit een reeks van laagveengebieden tussen de Vecht en de oostrand van Utrechtse heuvelrug. In het gebied bevinden zich door turfwinning ontstane meren en plassen, meest met een zandondergrond, sommige aanzienlijk verdiept door zandwinning. De combinatie van rivierinvloeden en invloeden van het watersysteem van de zandgronden heeft een rijke schakering van typen van moeras en moerasvegetaties doen ontstaan. In het gebied zijn twee belangrijke gradiënten te onderscheiden: van noord naar zuid loopt een gradiënt van meer gesloten gebied (bos) naar meer open landschap (grasland, trilveen en rietland), terwijl van west naar oost een gradiënt is te zien van toenemende kwel (in petgaten en trilvenen). Belangrijk broedgebied voor broedvogels van rietmoerassen (roerdomp, purperreiger) en zeer belangrijk

The map illustrates the Oosterschelde area, showing various land reclamation projects and water bodies. The map is color-coded: pink for 'Mijnden', yellow for 'Polder', and blue for 'Trekgraven'. Key locations include De Schans, Ruigjeveld, Landgoed, Vliet, and Scheendijk. The map also shows the Oosterschelde Waterway and the Oosterschelde Dam.

Ecologische hoofdstructuur & weidevogels

Het zelfde gebied is aangeduidt als een belangrijk weidevogelleefgebied, daarbij is het blauw gekleurde gebied van zeer goede kwaliteit en het gele van goede kwaliteit. Volgens het Natuurbeleid zijn beheerpakketten voor weidevogel graslanden en voor botanische graslanden van toepassing binnen het weidegebied. Agrariers krijgen een vergoeding voor gederfde inkomsten als zijn aansluiten bij een collectief en het beheer aanpassen aan de eisen voor weidevogels of botanische graslanden.

Soortenfiche - vleermuizen

Vleermuizen zijn nachtactieve zoogdieren. Het zijn de enige vliegende zoogdieren en ecologisch een succesvolle soort. Na de knaagdieren is het de meest diverse en soortrijke groep zoogdieren. Verreweg de meeste soorten worden aangetroffen in Zuid-Amerika. In Nederland zijn tegenwoordig zeventien soorten inheems; de grote hoefijzerneus is in Nederland uitgestorven. De Nederlandse vleermuizen leven allemaal van insecten, omdat deze prooidieren in de wintermaanden afwezig zijn, is een specifieke overlevingsstrategie nodig. De vleermuizen gaan medio oktober tot maart/april in winterslaap. De lichaamstemperatuur daalt sterk en de ademhaling en hartslag is vrijwel tot nul gezakt.

Voor de oriëntatie tijdens de vlucht en voor het vangen van de prooi gebruikt de vleermuis een echolocatie. Door de neus of de open mond wordt een ultrasone geluid uitgestoten en via de teruggekaatste geluidsgolven oriëntereerd de vleermuis zich in haar omgeving. Door het Dopplereffect heeft het teruggekaatste geluid een iets andere frequentie dan het oorspronkelijke geluid. Uit onderzoek is gebleken dat de ultrasone geluiden in grote mate soortspecifiek zijn. Dat maakt dat bijna alle vleermuizen op geluid - al dan niet na analyse - te onderscheiden zijn. Het verschil in geluid tussen de gewone grootoorvleermuis en de grijze grootoorvleermuis en het verschil in geluid tussen de Brandts en de Baardvleermuis zijn marginaal en niet voldoende voor een zekere determinatie op geluid. Deze dieren zijn alleen op naam te brengen na vangst van de dieren. De lichaamsmaten of de vorm van de penis (Brandts versus Baardvleermuis) helpen de soort op naam te brengen. De grijze grootoorvleermuis is zeer zeldzaam en komt slechts op enkele plekken in Noord-Brabant en Limburg voor. Waarschijnlijk is de Brandts vleermuis ook zeer zeldzaam.

Vleermuizen hebben een frequentie-modulatie (FM) -een geluid dat van hoge frequentie afzakt naar een lage frequentie. Soms eindigt het geluid met een bijna constante frequentie (CF). Daarbij vertonen verschillende vleermuizen een droog geluid, dat is een geluid dat snel van frequentie verandert. Bij soorten met een nat geluid is het verschil in frequentie te horen als twee tonen, hierbij is toonkwaliteit waar te nemen. Op een smalle band is het geluid van de specifieke vleermuis het duidelijkste waar te nemen -dit is de piekfrequentie. Daarnaast is er sprake van ritme tussen de verschillende geluiden.

Op basis van het ritme en de piekfrequentie kan de soort gedetermineerd worden. Als deze duidelijk verschillen van andere soorten is dat in het veld herkenbaar en te herleiden tot een soort. Een groot vleermuisen -de myoten- zit qua frequentie en ritme zeer dicht bij elkaar. Hiervoor is analyse van het geluid op de computer noodzakelijk. Om deze analyse mogelijk te maken wordt het geluid vertraagd opgenomen (i.c. time-expansion). Standaard worden de soorten in hetrode gedetermineerd.

Werkwijze en technieken

Voor de afdoende inventarisatie van beschermde soorten is het van belang dat deze worden uitgevoerd volgens enkele regels. Het gaat om voldoende inspanning met geschikte technieken in het optimale seizoen en door gekwalificeerd personeel. Voor verschillende soorten zijn protocollen verschenen, of kan worden teruggevallen op wetenschappelijke literatuur gericht op het inventariseren van soorten. Daarnaast zijn er voor een beperkte lijst soorten, zogenoemde soortenstandaards verschenen. Voor het inventariseren van beschermde soorten gebruikt Els & Linde de verschillende genoemde bronnen, aangevuld met terrein- en soortkennis van de ecooloog.

Belangrijk onderdeel van een afdoend onderzoek is dat de gebruikte techniek op de juiste manier wordt vastgelegd, zodat het onderzoek is te reproduceren.

Vleermuizen

Voor het inventariseren van vleermuizen is op 9 april 2009 en aangepast op 25 maart 2013, een protocol verschenen van de Gegevensautoriteit Natuur. In het protocol wordt beschreven waaraan een inventarisatie van vleermuizen moet voldoen. De belangrijkste aspecten zijn de noodzaak om in het voorjaar - mei tot en met half juli - minimaal tweemaal te inventariseren met een interval van drie weken. Er zijn verschillende inventarisaties noodzakelijk omdat vleermuizen regelmatig verhuizen; één inventarisatie geeft daarmee hooguit een indicatie van de aanwezigheid.

Naast de inventarisaties van de zogenoemde zomerkolonies is het inventariseren van de paarterritoria in het najaar noodzakelijk. Voor het inventariseren van de paarterritoria zijn twee veldbezoeken in de maanden september tot en met half oktober noodzakelijk. De onderzoeken starten allemaal ruim voor zonsondergang en eindigen rond middernacht. Als er aanleiding is wordt de volgende ochtend gezocht naar zwermende dieren (bijvoorbeeld als een meer omvangrijk gebied wordt onderzocht waar binnen onvoldoende zicht is op de potentiële uitvliegopeningen).

De gebruikte apparatuur is een Pettersson D240x. Voor de opname wordt een Edirol gebruikt. Waar nodig worden de opgenomen geluiden achteraf geanalyseerd (Batsound, Raven).

Ringslang

Als richtlijn voor het inventariseren van een gebied geldt dat voor de niet te moeilijk te vinden soorten als de ringslang er driemaal een bezoek gebracht moet worden in de periode van eind maart tot eind september, op dagen met geschikt weer. Aangezien de reptielen in het voorjaar actiever zijn, is inventariseren in april - juni effectiever dan inventariseren bij warm weer of in het najaar. Voor de ringslang wordt gezocht in de zonnige bosrand waar de ringslang beschut in de zon ligt op te warmen. Bij het inventariseren van de ringslang is “veel besteden” de beste inventarisatie techniek, toeval en geluk blijft

Tabel 1

datum	soort			temperatuur		windsnelheid	neerslag
	K	R	V	min	max		
13-5-2015		x		7,6	18,1	2	0
14-5-2015				5,9	16,7	2	0
15-5-2015	x	x		3,9	14,4	2	0
16-5-2015				4,1	14,9	2	0
17-5-2015				6,8	16,2	0	2
18-5-2015	x	x		7,7	14	2,1	3
19-5-2015				7,4	13,7	2,2	3
20-5-2015				6,7	14,7	0,2	3
21-5-2015	x	x		2,5	17,4	0	2
27-5-2015		x	x	5,4	18,9	0	2
30-6-2015		x	x	9,7	27,3	0	2
05-9-2015			x	9.3	16.9	3.5	2
30-9-2015			x	8.1	17.5	0	3

echter een belangrijke factor. Daarom is bij ieder terreinbezoek tevens gezocht naar de ringslang.

Kamsalamander

Voor de inventarisatie van de kamsalamander is het gebruiken van verschillende technieken naast elkaar de aangewezen methode om de dieren te inventariseren. In de late winter c.q. het vroege voorjaar kan gezocht worden naar migrerende dieren tussen het winterverblijf op het land en het voortplantingswater. De eerste vochtige zwoele avonden met weinig wind en een temperatuur van minimaal circa 5 graden na een koude periode zijn het meest geschikt om na zonsondergang de dieren waar te nemen. Baltsende dieren kunnen in maart worden gezocht in het voortplantingswater. Later in het jaar – tot in mei – kan gezocht worden naar eitjes die op bladeren zijn afgezet.

De laatste methoden – ook toegepast te Hunthum – is het uitzetten van fuiken, vangen met een schepnet en zoeken met een zaklantaarn. De fuiken zijn op verschillende plekken telkens minimaal drie nachten achtereen uitgezet en na de derde nacht gecontroleerd. Met een schepnet is telkens een steekproef genomen over en afstand van een tiental meters. In ieder geval zijn in de smalle uitlopers steekproeven met een schepnet minimaal zo effectief als het uitzetten van fuiken. Door aanvullend ’s nachts – tijdens het vleermuisonderzoek – met een sterke zaklantaarn het water af te zoeken, is een goede en betrouwbare inventarisatie van de kamsalamander uitgevoerd. Vanwege de afwezigheid van dieren in het water is niet gezocht naar dieren op het landbiotoop.

Onderzoeksdatums

In de tabel 1 van deze notitie is een overzicht gegeven van de weersomstandigheden tijdens de veldonderzoeken naar vleermuizen en de herpetofauna. In de aangegeven periode zijn de fuiken uitgezet, op de dagen dat de fuiken zijn geplaatst of opgehaald is telkens ook de omgeving afgezocht op ringslangen. De twee meest recente datums zijn de onderzoeksmomenten voor de vleermuizen. Voor het bepalen van de weergegevens wordt gebruik gemaakt van de data die door de KNMI wordt verzameld, zo nodig aangevuld met waarnemingen ter plekke. Tijdens de veldbezoeken waren de omstandigheden voldoende voor een betrouwbaar resultaat.

H 04 Waarnemingen: veldgegevens en gegevens uit de literatuur

Waarnemingen in het voorjaar

- Jagende gewone dwergvlermuis
- Jagende laatvliegers
- ⋯ Overvliegende ruige dwergvlermuis
- ⇒ Overvliegende kerkuil

Inventarisatie kamsalamander & ringslang

Voor het ecologisch onderzoek op Landgoed zijn fuiken uitgezet in de watergang voor de inventarisatie naar het voorkomen van de kamsalamander (*Triturus cristatus*). De fuiken zijn telkens na drie dagen gecontroleerd op aanwezige dieren. Daarnaast is op het land en in de watergang gezocht naar de ringslang (*Natrix natrix*). Hiervoor zijn de potentieel geschikte dekkingslocaties onderzocht op zonnende ringslangen. Het onderzoek naar de ringslang is meestal 's morgens vroeg uitgevoerd, omdat er dan meer kans is op zonnende dieren. Alleen tijdens het vleermuisonderzoek zijn de zoektochten naar de ringslang later op de dag uitgevoerd.

Op maandag 13 mei 2015 zijn fuiken uitgezet in het meest zuidelijke gedeelte. Op vrijdag 15 mei 2015 is de eerste controle uitgevoerd. In de fuiken zijn de volgende soorten aangetroffen: kleine watersalamander (*Lissotriton vulgaris*), Bastaardkikker (*Rana klepton esculenta*) en de tiendoornige stekelbaars (*Pungitius pungitius*). Dit zijn soorten die niet beschermd zijn volgens de Flora en Faunawet. Op 17 mei 2015 is de tweede controle uitgevoerd en zijn de zelfde soorten aangetroffen.

Op 17 mei 2015 zijn de fuiken verplaatst en naar een breder groter deel van de waterpartij. Dit gedeelte van de waterpartij ligt vrijwel in het midden van het landgoed. Op woensdag 20 mei 2015 zijn enkele nieuwe soorten gevangen met behulp van de fuiken naast de genoemde soorten zijn dat driedoornige stekelbaars (*Gasterosteus aculeatus aculeatus*), grote spinnende watertor (*Hydrophilus piceus*) en posthoornslak (*Planorbis cornus*). Geen van deze soorten zijn beschermd volgens de Flora en Faunawet.

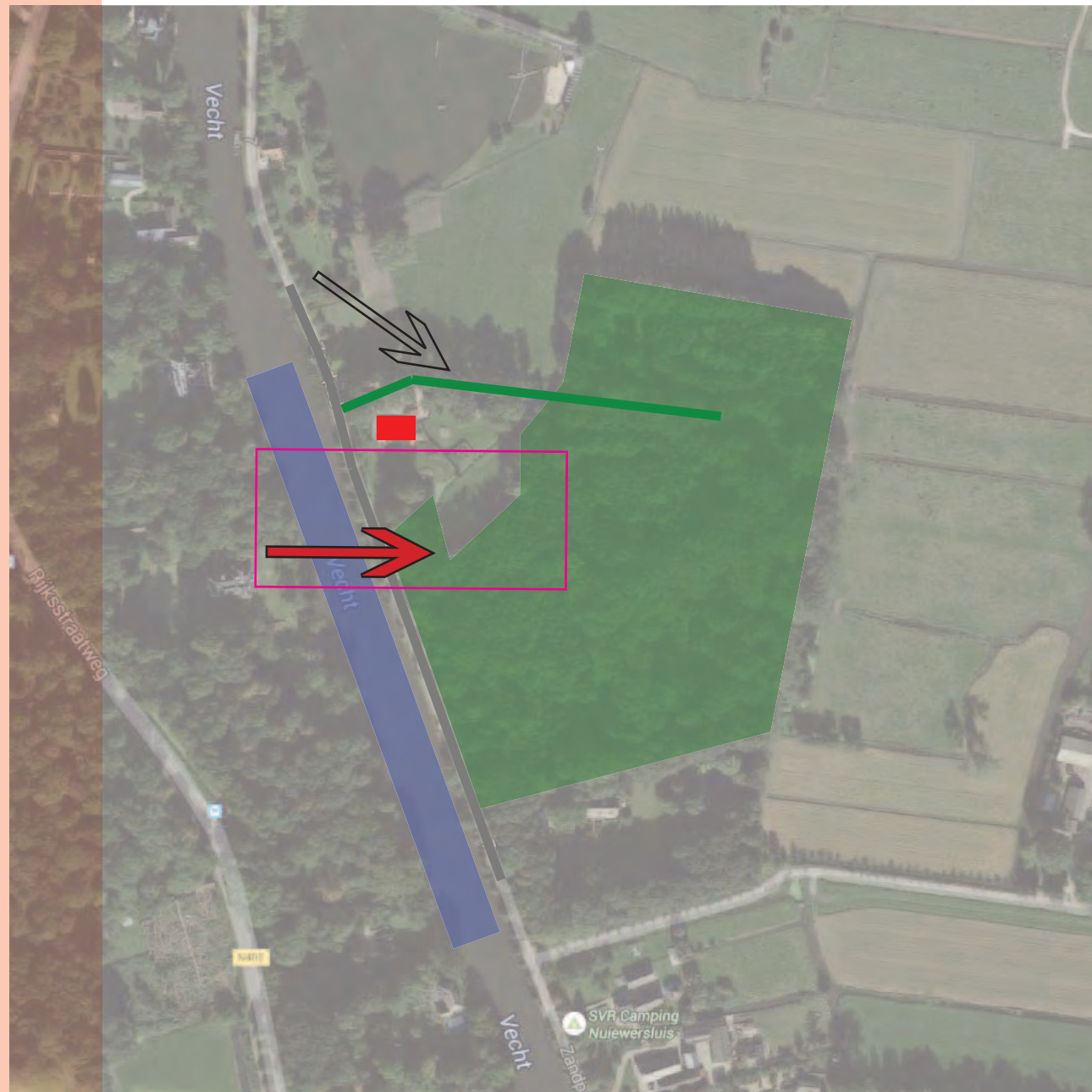
Tijdens het uitzetten en tijdens het controleren van de fuiken is telkens gezocht naar de ringslang, of sporen van de ringslang – denk aan vervellingshuiden. Voor de inventarisatie naar de ringslang is gezocht naar zonnende en jagende ringslangen en naar afgeworpen huiden van de ringslang. Ringslangen zijn in het gebied niet waargenomen. Wel is de kans erg groot dat de ringslang wel aanwezig is in het gebied. Het landgoed ligt in het kerngebied van de soort.

27 mei 2015 - zonsondergang: 21:44

Aan de westzijde van de huidige woning is door de bewoners een vleermuiskast opgehangen. Deze kast is gecontroleerd op vleermuizen, maar is leeg aangetroffen. Er lagen wel enkele uitwerpselen onder de kast, mogelijk is de kast incidenteel gebruikt. Boven de bomenlaan aan de noordzijde van het landgoed zijn foeragerende gewone dwergvleermuizen (*Pipistrellus pipistrellus*) waargenomen. Over de westzijde van het landgoed is kerkuil (*Tyto alba*) gezien die in zuidelijke richting vloog, het dier is niet afkomstig van het landgoed.

30 juni 2015 - zonsondergang: 22:03

Ongeveer een kwartier na zonsondergang vlogen de eerste gewone dwergvleermuizen

Vleermuizen in het najaar: rood overvliegende rosse vleermuis, zwart richting van waaruit de gewone dwergvleermuizen kwamen aanvliegen.

onder de bomenlaan. Een verblijfplaats in de woning is uitgesloten – er zijn geen geschikte invliegopeningen (en de kast hangt verkeerd en is te klein voor meer dan een tijdelijke rustplek). Een verblijfplaats in de schuur is zeer onwaarschijnlijk (enkelwandig en koud). De laanbomen zijn een belangrijk – maar niet essentieel – jachtgebied voor de gewone dwergvleermuis.

Ongeveer een half uur na zonsondergang zijn enkele ruige dwergvleermuizen (*Pipistrellus nathusii*) gehoord achter op het terrein. De dieren kwamen uit zuidelijke richting gevlogen. Ongeveer een half uur na zonsondergang zijn ongeveer 5 jagende laatvliegers (*Eptesicus serotinus*) gehoord op het terrein. Er zijn geen vaste verblijfplaatsen van vleermuizen op het landgoed. Er jagen wel enkele soorten op het landgoed - de herkomst is zeer waarschijnlijk van buiten het landgoed.

Najaarsonderzoek

In het najaar zijn op beide dagen vrijwel uitsluitend gewone dwergvleermuizen gehoord, die jaagden boven de laan naast de huidige woning. Duidelijk waarneembaar was dat de dieren kwamen aanvliegen uit de richting van de naastgelegen boerderij te noorden van het toekomstige landgoed. Naast de gewone dwergvleermuis is een overvliegende rosse vleermuis (*Nyctalus noctula*) gehoord die in de richting van de Vechtplassen vloog. Er zijn binnen het gebied in het geheel geen paarterritoria aangetroffen.

H 05 Analyse: beoordeling van de effecten op de natuurwaarden

Bij de analyse wordt gelet op de effecten als gevolg van het veranderde gebruik en de veranderde inrichting. Daarnaast wordt gelet op de effecten als gevolg van de werkzaamheden, om de veranderingen te kunnen bereiken. Voor zover planlocaties binnen de Ecologische Hoofdstructuur, het weidevogelleefgebied, Natura 2000 of andere beschermde Natuurgebieden liggen, worden de effecten op deze beschermde natuurgebieden getoetst. Voor de Natura 2000 gebieden is de externe werking eveneens van belang; de belangrijkste externe effecten worden veroorzaakt door toename van depositie, geluid en licht. Daarnaast kunnen veranderde grond waterstromen een effect veroorzaken.

Flora- en Faunawet

Uit de resultaten van het afdoend onderzoek naar vleermuizen en herpetofauna, is gebleken dat binnen het plangebied geen vleermuizen en of andere dieren met een vaste verblijfplaats aanwezig zijn. Een ontheffing van de Flora- en Faunawet is daarom niet noodzakelijk. De analyse beperkt zich tot de effecten op beschermde soorten die tijdens de afdoende onderzoeken zijn aangetroffen.

Vleermuizen

Het onderzoek naar vleermuizen is uitgevoerd conform het vleermuisprotocol en andere handleidingen voor goede inventarisaties. Tijdens de inventarisaties zijn foeragerende dieren aangetroffen in de noordelijke deel van het landgoed. Er zijn geen vaste verblijfplaatsen op het landgoed aangetroffen. In het woonhuis en de bijgebouwen zitten geen vleermuizen (ook niet in de vleermuiskast). Er zijn geen boombewonende dieren aangetroffen.

Uit de resultaten van het afdoend onderzoek naar vleermuizen blijkt dat binnen het plangebied geen vaste verblijfplaatsen van vleermuizen aanwezig zijn.

Herpetofauna

Er is veel tijd besteed aan het zoeken van kamsalamander en ringslang op het landgoed. Beide dieren zijn niet aangetroffen. De afwezigheid van de kamsalamander is met zekerheid vast te stellen. Voor de ringslang is enige nuance nodig, omdat niet het hele gebied optimaal was te onderzoeken (het bos is plaatselijk ontoegankelijk). Het is daarom van belang om bij de herinrichting het gebied (mede) te optimaliseren voor de ringslang. En het werk zo te plannen dat zo min mogelijk effecten veroorzaakt worden op eventueel aanwezige zwervende dieren. Het meest eenvoudig is om voor de werkzaamheden gebruik te maken van een werkprotocol. Voor de herinrichting is zowel de kamsalamander als de ringslang een doelsoort.

Vogels

Tijdens de inventarisatie is een kerkuil gezien. De soort vloog in zuidelijke richting en kwam vanaf het naastliggende gebied of verder naar het noorden. Er is geen broedgeval geconstateerd van vogels met een jaarrond beschermde nestplek.

Natuurbeschermingswet

De beschermde natuurgebieden liggen op relatief grote afstand. Gelet op de aard en omvang van de plannen en de doelstellingen voor de natuurgebieden is de kans op een effect uitgesloten.

Ecologische hoofdstructuur en weidevogels

De ecologische hoofdstructuur en het weidevogelleefgebied grenst aan het bos. De omvang van het bos blijft behouden en het landhuis zal aan de voorzij - langs de Vecht - gebouwd worden. Daarmee verandert de situatie voor de weidevogels niet. Er zal geen effect op de soortenrijkdom of de broedvogeldichtheid optreden. Voorwaarde is wel dat eventuele ingrepen in de hydrologie geen effect hebben op de achterliggende polder. Geadviseerd wordt daarom het landhuis op een lage terp te bouwen en niet over te gaan tot een verandering in de grondwaterstand.

H 06

Conclusie en advies

Voor het landgoed Hunthum te Nieuwersluis (gemeente Loenen) wordt gewerkt aan de voorbereidingen voor het herstel van het landgoed. Op dit moment staat er geen landhuis meer en is het landgoedbos verwilderd. De opzet is het herbouwen van een landhuis met bijgebouwen en landschappelijk herstel van het landgoed. Voor de ontwikkeling wordt een ruimtelijke procedure gevolgd.

Op basis van het advies uit het oriënterend onderzoek is een afdoend onderzoek uitgevoerd binnen het plangebied. Het onderzoek is uitgevoerd conform het vleermuisprotocol en andere handleidingen voor goede inventarisaties. Het onderzoek richtte zich op vleermuizen, kamsalamander en ringslang.

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijfplaatsen van vleermuizen aangetroffen. De kamsalamander ontbreekt met zekerheid en de ringslang is zeer waarschijnlijk afwezig. Geadviseerd wordt om bij de herinrichting in ieder geval de kamsalamander en de ringslang als doelsoort te nemen en te werken met een ecologisch werkprotocol.

Natuurbeschermingswet en ecologische hoofdstructuur

Door de aard, omvang en ligging is een effect op beschermde natuurgebieden uitgesloten. Er is geen vergunning nodig of een verklaring van geen bedenkingen voor het voornemen.

Conclusie

Er is geen vergunning van de Natuurbeschermingswet nodig of een verklaring van geen bedenkingen voor het voornemen. Er is geen ontheffing van de Flora en Faunawet noodzakelijk.

H 07

Bronnen

Dietz, Chr., O. von Helversen & D. Nill (2012) Vleermuizen. Alle soorten van Europa en Noordwest-Afrika. Triton Natuur

Kapteyn, K. (1995) Vleermuizen in het landschap. Schuyt & co, Haarlem.

Dienst Regelingen (2011). Soortenstandaard gewone dwergvleermuis

Dienst Regelingen (2011). Soortenstandaard kamsalamander

Wansink, D. (2012) Verspreidingsatlas van de zoogdieren in de provincie Utrecht. Zoogdierverseniging, Nijmegen.

Internet

- waarneming.nl

- www.sovon.nl

- www.minlnv.nl

- www.Provincie-utrecht.nl/loket/kaarten/